

טרם צאתו לניו-יורק הספיק שר החוץ **מושה שרת**, לשגר מכתב לעיתון המי נוקד, המיועד לעולים, אומר, הסכים עם הביעית עולי בבל, ה-שתלמים בעברית באולפן ירושלים, שתבעו את סילוקן של המלים הלועזיות מהשפה. אחר ששלל את זכותן של קוסק ואקטואלי הסביר שר החוץ: מה טעם יש להיזקק בעברית למלה פוליטי כשאנו יכולים לומר מדי נ"י?"

ארבעים ושש שנים אחר שההסתדרות הציונית דחתה את הצעת בריטניה להקים בית לאומי יהודי באוגנדה שבאפריקה, מונה היהודי **אוברוי בנימין כהן**, אחד מסגני שר המושבות הבריטי, למושל ומפקד עליון של ארץ החסות אוגנדה.

"בבוקר אתה קם."

כשהסביר הנרי קייזר, איל התע-שייה האמריקאי את חלוקת נכסיו ב-48 מדינות ארצות-הברית, התעכב במיוחד על טקסאס הדרום-מערבית, הצהיר: "ההשקעה הטובה ביותר שקבעתי בסקסאס, היתה זאת שלא למדתי שם לשחק פוקר." כאשר **הנסיך ברנהרדט**, בעלה ה-גרמני של מלכת הולנד, סירר בארגנטינה הופיע בכינוס הדאקאמיטאדוס (חסרי החולצות), אודהו של פירון, כדי להיות שותף להרגשתם, הסיר את מעילו, אחר היסוס נוסף, את חולצתו.

הקולנוע עבדאללה אלתה, מי שהיה מפקד הלגיון הירדני בעיר העתיקה, שנמלט למצרים ונידון למות שלא בפניו, באשמת שותפות לקשר רציחת עבדאללה, חיפש תעסוקה: השבוע הב-ריק לממשלת פאקיסטאן המוסלמית הציע עצמו לצבאה, למען הילחם לשיח-רוור המוסלמים בקשמיר, ארץ המריבה בין פאקיסטאן להודו.

בהתפס מטיף-נודד אמריקאי שעיקר הטפותיו מכוונות נגד מחשופי שמלות נשים, הואשם בשיגור מכתבי העלבה ל-בת הנשיא, הזמירת **מרגרט טרומאן**. כשנידון לערבות, הכריז: "אסור להעמיק מח-ף, ואפילו לבת נשיא. מלבד זאת אני איש-אלוהים ואין עמי סנט (למתן ערבות)."

אוליבייה דה-האכילנד, שחקנית הקולנוע ההולנדית שניסתה מזלה על קרשי הבמה בניו-יורק וכשלה, היתה מזועזעת. עד כה חשבה כי אין דבר העו-מד בפני רצונה (ושאיפותיה). אך אחר כשלושה הבמתי נוכחה כי יש תפקיד נוסף בו לא תוכל לשרת. התפקיד: נשיא ארצות-הברית. הסיבה: היא גולדה ב-יפאן, להוריה האמריקאים, ולא תוכל הילכך, בהתאם לחוקה האמריקאית המו-נעת את הנשיאות מילידי חוץ, להיות נשיא.

אחר **שילוכנה מנגאנו** זכתה ב-ארת כבוד מטעם מארגני שבוע האורז הבינלאומי על הפרסום שנתנה למצרך היסוד על-ידי השתתפותה והבלטת עצמה (1.68 מטר) באורז המר. נתפנתה לעיסוי קיום יותר רציניים, מתכוננת להופיע כי נערה בסרט המתאר את מחשבותיה של נערה העומדת להפוך נזירה.

אשתו השלישית של **מיקי רוני**, שח-קנית הקולנוע **מרתה זויקרס**, זכתה בקלות יתירה בגט. נימוקה: מיקי הוא בעל מזג איום והתקפות טירוף.

עיתונאית יודעת-כל גילתה פרטים נו-ספים על **כינוג קרוסבי** בן ה-47 קרח לחלוטין, עונג, לכן, פאה נכרית. במחזות אהבה, בהם הוא מופיע, הוא לועס, מתוך שעמום, גומי לעיסה. מלבד זאת הבטיח את גרונו ב-35 אלף לירות.

כוב הופ הודה לבסוף כי החכמות בהן זרועים סרטיו אינן פרטיות משלו. מלבד כרטיסיית-חכמות השמורה בארון ברזל ליד חדר השינה שלו הוא נעזר בששה כתבנים המרכיבים לו הלצות, בדיחות והתחכמויות המספיקות לכל הו-פעותיו.

במאי הסרטים **אלפרד** (בימת האימים) **היצ'קוק**, המצטיין בבימוי סרטי פשע, הביע את דעתו על סרט-הפשע המצטיין: "תינוק מובל בעגלה על-ידי אמו, שולף, לפתע, את אקדוחו ויורה באחד העוב-רים."

הסופר האמריקאי ממוצא ארמני **וילי-יאם** (הקומדיה האנושית) **סארז'ין** הסביר למבקרי מועדון לילה ניו-יורקי את דרך חייו בביתו שמחופן השני של ארצות הברית, קליפורניה: "זאת דרך חיים חד-שה לחלוטין. זה נראה ככה: בבוקר, אתה קם."

"לי יש אפילו שניים!"

בהופיע **אנוף יצחק שדה** כעד בחקירת רצח נסים לוי, סיפר על ליל הרצח, בו נודקו לטלפון אשר בביתו, הסביר לבית הדין כי פגיונות היו נפוצים בין חייליו (כדוגמת הפגיון בו נרצח, כנראה, לוי). כאשר שאלו הקיטגור אם לעצמו פגיון, השיב בחיך: "לי יש אפילו שניים."

וינסטון צ'רצ'יל הודה כי הוא משתמש בסמי שינה. הרכבם: שתי כו-סות חיסקי וכותרות העיתונים. ההסבר: קריאת הכותרות שלא השתנו מסך ה-שנתיים האחרונות מבטיחה את שנתו של מנהיג השמרנים הבריטיים, באם הוויסקי לא הספיק לעשות את שלו.

המלכה אליזבת החליטה לקמץ בהוצאות בית המלכות הבריטי. אחת ה-דרכים: ביטול הגשת בקבוק הוויסקי הלילי למיטת המלכה, מסורר שבאה מימי **המלכה ויקטוריה** שהורתה על-ידי רופאה בהצטננה, ליטול כמה לגימות וויסקי, טרם לכתה לישון. הנפגעים היחי-דים: משרתי המלכה, שהיו שותים את בקבוק הוויסקי, אשר המלכה הנוכחית לא היתה נוגעת בו.

בפי הרמטכ"ל האמריקאי, **גנרל עו-מר ברדלי**, היו מלים חריפות להורים האמריקאים: "לעולם לא יהיו למשפחות האמריקאיות בנים בריאים וחזקים באמת, כל עוד יהיה המשבר המשפחתי הגדול באם הבן צריך לפתוח את יומו בשתיית מיץ תפוזים או בשתיית מיץ אשכוליות."

אמר **הרוכס מויןדור**, כשהוקף ב-לונדון אוספי אוטוגרפים, שביקשו את חתימת ידו: "האם אני באמת דומה ל-**ריטה היורט**?"

מאה שנים לאחר שחיילים בריטים הח-לו שרים את שיר הלכת חיילים וותיקים אינם מתים וחדשים מספר אחר **שהגנרל דוגלס מק-ארתור** ציטט לפני וועדת החקירה של הקונגרס האמריקאי הפך לתקליט הנפוץ ביותר (והמשודר ביותר) ברחבי ארצות הברית.

בינתיים גילה מומחה לחקר משפחות כי מק-ארתור הוא קרוב משפחה ל**וינס-טון צ'רצ'יל** ו**פרנקלין רוזוולט** גם יחד, הקרבה: בן-דוד מדרגה שמינית ל-צ'רצ'יל, * מדרגה ששית לרוזוולט.

תחנת השידור קול אמריקה שמה השי-בוע את **מתיאס ראקושי**, מנהיג הקו-מוניסטים ההונגריים, לזעג. סיפרה התח-נה: כשנתגלתה גופה עתיקה באחת הח-פירות בהונגריה ציוותה מוסקבה על ראקושי לחייב את אנשי המדע להוכיח כי הגופה היא של **ג'נגיס חאן**, כובש מערבות אסיה, תוך שבועיים הודיע רא-קושי כי הגופה היא של ג'נגיס. ההסבר: "מסרתי את הדבר למשטרת הבטחון (האחראית בפני ראקושי ישירות) והגופה הודתה באשמתה."

אחר שהתפטר, היו שעותיו הפנויות מרובות ו**גנרל ג'ורג' מרשל**, מי שהיה שר הבטחון האמריקאי, היה מוכן להסביר את שבע הנקודות שבוערותן הקל את מעמסתו: (א) מעולם לא קרא דו"חים ארוכים, הסכים לעיין רק בדו"חים מתומ-צתים ומגובשים; (ב) הסתגל לבצע הכל (כולל: התלטות) במהירות, הוא יכול להתלבש (במדי פאר, בשעת הצורך) תוך ארבע דקות; (ג) אחר שהחליט דבר-מה, אינו שב לחשוב בהחלטה; (ד) ידע את תפקידו של כל אחד מאנשיו; (ה) הוא חסיד ההשכמה, פתח את יום עבודתו בשבע והצי בבוקר, אמר: "לשום אדם טרם היתה מחשבה מקורית אחר שלוש אחר הצהריים." (ו) רעגן עצמו משך היום על-ידי חסיפת תנומה קלה, האורכת רבע שעה בדיוק ולאחרונה (ז) לא דאג מעולם. אמר **פאול דיגלס**, הסנטור האמרי-קאי שהצטיין כפרופסור לכלכלה וסבל מהתקפת היסטריה (שהתבטאה בצריחות ובלילות) בסנסא, אחר שדחו את הצעתו לקצץ בתקציב, בנמקו את התנגדותו ל-צ'בוץ את כל המכוניות הממשלתיות צהוב: "רחובות ווינגטון (הבירה) ייראו כאליו קושטו אשכולות בנות בשלות..."

מתוך דאגה לעתיד הורה **ג'אווהאר-לאל נהרו**, ראש ממשלת הודו, לעקור 12 מיליון דונם (כשלוש חמישיות משט-חה של ישראל) יערות-עד ולהפכם שדות חיסה, שתסחן לקמח מונע רעב.

* זאת אומרת שצבו של סבו של סבו של סבו של מק-ארתור וסבו של סבו של סבו של סבו של צ'רצ'יל היו אחים.

הסמל והקצין. זאב שוורצברט, (שאביו עומד לימינו), צבר ואיש מחתרת, שהיה סמל במשמר הנע החיפאי, יחד עם מפקדו, דוד טרייפוס הצנום והמיושקף. נעצר תוך מהלך המשפט מרוב חשש שינסו להשפיע על עדי התביעה, שרובם ריי פיקודיים לשעבר.

הער והפרקליט. עד התביעה הראשי היה אברהם (חאמה) הארבורג. שוסר חפיקודי שורצי ברט ומרייפוס. שהודה כי היכה את ריטוב (בפקודתו של טריי פוס), שתואר על-ידי הסניגוריה כטיפוס מושחח שנידון על הכ-את אשה, החי על רווחיה של זונה, השותה הרבה ומוכן ל-נות אה עדותו תמורת כסף. ה-סניגוריה נעדרה בשיחה מוקלטת בה הסכים הארבורג, כביכול, ל-שנות את עדותו תמורת אלפי לירות.

אחר שפרקליט מחוז ירושלים, עזרא הדיה, שמע את טענות ה-סניגוריה ואת הכחשוש עדו, יצא, נרגע, בהפסקה ועיין במכופל, ב-גירוסלם פוסט שהיה בידי חבר,

השופט והנאשם. לפני שדוד טרייפוס ישב על ספסל הנאשמים ולפני היותו קצין משטרה חיפאי, הספיק להיות שליטו של מפקד מחוז ירושלים, דוד שאלתיאל, וקצין המבצעים של המשטרה הצבאית במחוז. בתפקיד זה שפט, חגיגי תגורית-כתף, את אחד מפיקודיו העבריינים, תמונה מעניינת זו צולמה לפני כמה שנים, נשתמרה במקרה.

